

Wereldvrede – sprookje

*Wereldvrede – een onmogelijke kwestie? Nee hoor!
We hoeven slechts ons aller goddelijkheid te ontdekken!*

Er was eens...

Een heuvel waarop de rivieren de Ka en de Ki ontsprongen.
In elk van beide riviervalleien woonde een welvarend volk.
Elk van deze beide volkeren aanbad zijn eigen god.
Die alles had geschapen en op de Heilige Heuvel woonde.
En zijn volk een zelfgeschreven heilig boek had geschonken.
Daarin stonden schitterende passages over vrede en liefde.
Zo fraai, dat zelfs het andere volk tot tranen toe werd geroerd.
Maar ook waarin de anderen van afgoderij werden beticht.
Er hadden al enkele heilige oorlogen plaatsgevonden.
Veldslagen waarbij tientallen krijgers werden gedood.
En honderden burgers de beide armen waren afgehakt.
Beide volkeren claimden de Heuvel als hun grondgebied.
Op een lang voorspelde dag zou de eindstrijd plaatsvinden.
Op die dag zou de vijand voorgoed worden verslagen.
En de winnaar op de heuvel een tempel voor zijn god bouwen.
Merkwaardigerwijs was dat voor beide volkeren dezelfde dag!

De vallei van de rivier de Ka werd bewoond door de Nata.
De Nata waren zwart. Hun god heette Raka.
Hun heilige boek heette: 'Het boek van Raka'.

De vallei van de rivier de Ki werd bewoond door de Siti.
De Siti waren wit. Hun god heette Riki.
Hun heilige boek heette: 'Het boek van Riki'.

De langverwachte dag is aangebroken!

Beide volkeren hadden zich op de Heilige Heuvel verzameld.
Tegenover elkaar knielden ze om hun goden te aanbidden:
'Help ons Heer – om Uw vijanden te verslaan.'
'Help ons Heer – om Uw heilige tempel op te richten.'
'Help ons Heer!'

De gebeden worden verhoord

De hemel was blauw, zonder één enkel wolkje.
Plotseling verscheen een bliksemschicht met een donderslag.
Uit de hemel daalde een reusachtige groene vogel neer.
Een groene vogel met duizend groene vleugels.
Uit die vogel kwamen zeven mensachtige gestalten.
Prachtige groene wezens, die sterker schitterden dan de zon.
'Gegroet in vrede, geliefd volk van Kaki.'
'Wij hebben jullie smeekbeden opgevangen.'

Zoals gebruikelijk waren beide volkeren het roerend eens.
Dit was niet waarom zij hadden gevraagd!
Beide volkeren bekogelden de wezens met hun speren.
Die echter dwars door ze heen gingen zonder hen te deren.
De beide koningen traden naar voren en vroegen:
'Zijn jullie geestverschijningen?'
"Nee hoor! Voel maar. Wij zijn even tastbaar als jullie.'

'Zijn jullie afgezanten van Raka of van Riki?'
'Wij komen namens Gia – de God In Alles en Allen.'
'Jullie zijn trouwens net zo goddelijk als wij.'
'Wie zijn afgehakte armen terug wil, kome nu naar voren.'
Na lange tijd knielde eindelijk slechts één Nata bevend neer.
Uit zijn stompen groeiden onmiddellijk twee volmaakte armen.
'Maar dit is een wonder!' zeiden de koningen.
'Jullie verrichten nog veel grotere wonderen.'
'In tweetallen komen jullie bijeen.'
'Uit de buik van een van beiden komt een compleet mens.'
'Alsjeblieft, genees ons allen!'
'Dit doen wij niet. Weldra zullen wij jullie zelfs verlaten.'
'Spoedig ontdekt ieder van jullie je eigen goddelijkheid.'
'Dan genezen jullie vanuit jezelf.'

'Wat is er eigenlijk met onze gedode krijgers gebeurd?'
vroeg een Nata.
'Wat verklaart jullie heilige boek over dit onderwerp?'
'Dat rept helaas niet over de dood.' zei de Nata.
'En wat zegt het Boek van Riki over deze kwestie.'

De heilige boeken ontmaskerd

Opgetogen citeerde een inwoner van de hoofdstad Riki 8:12:
'Als een gedoopte vuurkool, die door de wind wordt beroerd.'
'Als een bladverloren winterboom, die in het voorjaar uitbot.'
'Hoeveel meer bloeien onze onsterfelijke zielen wederom op.'

Beschaamd trad een bewoner van de havenstad naar voren.
Hij citeerde een andere versie van hetzelfde heilige vers:
'Als een kaarsvlam, voor immer gedooft door de wind.'
'Als een kale boom, voor eeuwig verdord.'
'Zo eindigt uiteindelijk ieders sterfelijke ziel.'

'Hoe kan Riki jullie twee zo tegenstrijdige verklaringen geven?'
'Hebben jullie al die heilige boeken soms zelf geschreven?'
'Wij raden jullie aan om met beide volkeren bijeen te komen.'
'En samen 'Het Boek van Gia' te schrijven.'
'Zet daarin alle goddelijke passages uit beide huidige boeken.'
'En erken die als geldig voor ieder levend wezen.'
'Laat verder alles weg wat verdeeldheid zou kunnen zaaien.'

De heilige tempel opgericht

Toen keerden de zeven groene wezens het volk de rug toe.
En strekten hun armen omhoog naar de top van de heuvel.
Uit de grond verrees en prachtige lila-achtige gouden tempel.
Met betoverend kristal in alle kleuren van de regenboog.
'Zie hier de Heilige Tempel van Gia – de God in Alles.'
Beide volkeren waren nog niet van hun verbazing bekomen.
Of dit allerprachtigste bouwsel zakte weer de grond in.
'Jullie mogen deze wonderbaarlijke tempel zelf bouwen.'
'Na de liefdevolle versmelting van jullie beider volkeren.'
Toen steeg het groene zevental weer op in hun groene vogel.

De Siti grepen de arme Nata en hakten zijn armen weer af.
De afgehakte armen losten onmiddellijk op in de lucht.
Uit zijn stompen groeiden meteen weer nieuwe armen.

Lieve lezers. Hoe gaat dit sprookje verder?

Micha Beuger – Hoofdedacteur© – 21 januari 2008